

Luis Sepúlveda

Tác giả "Chuyện con mèo dạy hải âu bay"

Chuyện
con mèo
đắt một
bàn thân
của nó

Mục lục

Lời Mở Đầu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Đôi Lời Về Câu Chuyện Đây

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Lời Mở Đầu

"Tôi có thể nói rằng Mix là con mèo của Max nhưng tôi cũng có thể tuyên bố rằng Max là con người của Mix." Câu chuyện bắt đầu như thế. Gắn bó với nhau từ thuở thiếu thời, cho tới ngày Mix đã già và bị mù lòa thì Max cũng tình nguyện không xê dịch bất cứ thứ gì trong nhà mình nữa.

Thế nhưng đâu chỉ có chuyện người và mèo làm bạn cùng nhau! Mix còn kết thân với Mex - Một con chuột ba hoa lắm lời, còn cùng nhau dọa cho tên trộm sợ chết khiếp, cùng nhau thực hiện những chuyến phiêu lưu trên mái nhà để Mex ngộ ra rằng không phải cứ có cánh mới bay được!

Dưới ngòi bút tài tình của Luis Sepúlveda, tình bạn tay ba Max-Mix-Mex đã được kể một cách đầy ngọt ngào, lôi cuốn, và "Cuốn sách đẹp đẽ này sẽ khiến lũ trẻ và cả người lớn nữa tan chảy. Đúng là một món khoái khẩu!" (La Croix)

Dành tặng các cháu Camila, Daniel, Gabriel, Aurora và Valentina

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Tôi có thể nói rằng Mix là con mèo của Max nhưng tôi cũng có thể tuyên bố rằng Max là con người của Mix. Tuy nhiên, như cuộc đời vẫn dạy chúng ta rằng thật không công bằng khi ai đó sở hữu một ai đó khác, vậy nên, chúng ta hãy cứ nói rằng Max và Mix, hay Mix và Max, cả hai yêu thương lẫn nhau.

Max và Mix, hay Mix và Max, cùng sống trong một ngôi nhà, tại Munich, và ngôi nhà đó ngụ trên con phố trồng đầy những cây dẻ lớn, những cái cây tuyệt vời phủ bóng mát vào mùa hè và là niềm vui lớn lao đối với Mix nhưng lại là nỗi sầu muộn khôn cùng với Max.

Hồi Mix còn nhỏ xíu, trong một giây lát Max và mấy anh em không để ý, Mix đã tót ra được ngoài phố. Nghe theo tiếng gọi phiêu lưu từ trong bản năng, nó leo lên tận cành cao nhất trên một cây dẻ, và lúc đã ở tít trên đó, nó mới ngộ ra rằng giờ trở xuống thật chẳng dễ như khi trèo lên; vậy là, bám chặt móng vuốt vào cành cây, nó bắt đầu cất tiếng meo meo inh ỏi để cầu cứu.

Max, hồi ấy cũng còn bé xíu, đã trèo lên cây dẻ với ý định mang Mix xuống nhưng, khi lên đến cành dẻ cao nhất, cậu nhìn xuống dưới và rồi hoa mắt chóng mặt, cậu nhận ra rằng cả mình cũng không thể trèo xuống được.

Một ông hàng xóm đã gọi cứu hộ và lính cứu hộ tới trên một chiếc xe tải màu đỏ chở đầy những thang là thang. Ở phía dưới, các anh trai của Max, mấy người hàng xóm và bác đưa thư cứ gọi tương lên: “Ở yên đó, Max, ở yên

đó, Mix!”

Trưởng đội cứu hộ đội một chiếc mũ bảo hộ sáng chói và, trước khi leo lên chiếc thang rút, ông hỏi xem đâu là Max đâu là Mix.

Trong lúc đó, trên cành dẻ cao nhất, Max đã bế được Mix vào lòng và bảo nó: “Xem bọn mình gây rắc rối chưa nào, Mix này, hứa với tao là mày sẽ không bao giờ giở lại cái trò leo lên tận cành cây cao nhất trước khi học leo lên rồi leo xuống ở những cành thấp cho thành thạo đã nhé.”

Đó là điều Max đã nói trên cành dẻ cao nhất vì Mix là bạn của cậu mà bạn bè thì phải giúp đỡ lẫn nhau, bảo ban nhau, cùng nhau chia sẻ thành công cũng như sai lầm.

Xuống được bên dưới, Max và Mix còn nhận thêm vài lời khuyên răn của ông đội trưởng đội cứu hộ rồi mới được về nhà, mình mấy vương đầy phấn hoa dẻ.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Mix lớn lên. Đầu tiên, nó trở thành một cậu mèo đẹp mã với cái lưng đen tuyền, phần ngực trắng như bông, rồi tiếp đến là một chàng mèo trưởng thành, mạnh mẽ và rắn rỏi.

Max cũng lớn lên và trở thành một cậu thiếu niên ngày ngày đạp xe tới trường nhưng, trước khi rời nhà, cậu luôn cọ rửa thùng cát của Mix rồi cho đầy vào bát ăn của nó một suất pa tê yêu thích, loại có vị cá.

Max luôn trông chừng Mix còn Mix thì luôn trông chừng cái tủ bếp, để không con chuột nào bén mảng lại gần được gói ngũ cốc vị sô cô la, món khoái khẩu của Max.

Dù trong nhà không hề có chuột, Mix vẫn vui vẻ đảm nhận nhiệm vụ canh gác tủ bếp vì nó biết Max là bạn nó, mà bạn bè thì phải chăm lo cho hạnh phúc của nhau.

Một chiều nọ, một cậu bạn cùng lớp với Max bảo gì đó liên quan tới mặt mũi của Mix và, khi cậu ấy về rồi, Max liền mở từ điển bách khoa chữ m, tìm từ mặt nghiêng và đã thấy nhiều bản sao các bức vẽ thời cổ đại, chúng khiến cậu thích thú. Vậy là cậu gọi Mix tới, cho nó leo lên mặt bàn rồi chỉ cho nó xem cuốn từ điển.

- Nhìn này, Mix, bạn tao nói đúng đấy, mày có khuôn mặt nhìn nghiêng mà người ta gọi là khuôn mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp. Đúng thế, Mix là

con mèo có khuôn mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp, chính điều đó làm tôn thêm đôi mắt to màu vàng của nó.

Chốc chốc, Max lại chỉ cho nó xem mấy cuốn sách về Hy Lạp Cổ đại và nói với nó về những người tên là Agamemnon, Achille, Ulysse và Ménélas. Tất cả họ đều có khuôn mặt nhìn nghiêng giống Mix.

Rồi thỉnh thoảng, Max gọi Mix và, khi con mèo không chạy tới theo tiếng cậu gọi, cậu lại ra phố hỏi ông chủ sạp báo hoặc bác đưa thư:

- Các bác có thấy một con mèo to lưng đen ngực trắng không ạ?

- Một con mèo có khuôn mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp á? Có đấy, bác có thấy nó. Nó đã leo lên một cây dẻ, rồi từ đó, phóc lên mái nhà. Con mèo có khuôn mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp đó rất khéo léo.

Vậy là Max yên tâm, vì cậu biết Mix sẽ trở về khi nào nó muốn và rằng nó đang lang thang khắp các mái nhà tận hưởng cuộc đời tự do của loài mèo. Bạn bè thì luôn chăm lo cho tự do của nhau.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Thời gian của mèo khác với thời gian của con người. Sau nhiều năm, dần dà, Max thay đổi, trở thành chàng thanh niên đầy dự định và ước mơ. Mix cũng thay đổi và, từng chút từng chút, dần trở thành một con mèo già.

Max thích tự nhủ rằng không con chim nào sinh ra là đã biết bay nhưng rồi sẽ đến lúc tiếng gọi từ không trung chiến thắng được nỗi sợ ngã, và khi ấy cuộc đời sẽ dạy nó dang rộng đôi cánh bay. Đó là lý do tại sao đến năm mười tám tuổi, khi Max quyết định sống tự lập, nhờ phụ huynh giúp đỡ, cậu đã thuê một căn hộ nhỏ trên một con phố yên tĩnh rợp bóng cây.

- Từ bây giờ đây là nhà của chúng ta nhé, Mix. Sẽ có lúc tao buồn khi thấy nhớ bố mẹ và các anh em, nhưng tao có mày rồi, chính mày đấy, và tao biết mình không đơn độc, Max vừa nói vừa mở toang cánh cửa căn nhà mới.

Mix làm quen rất nhanh với ngôi nhà mới nằm tít trên cùng một toà chung cư năm tầng, và giờ nó có thói quen ngồi trên bậu cửa sổ, với vẻ chăm chú của loài mèo, ngắm nhìn mọi sự xảy ra phía bên kia cửa kính.

Max biết rằng được ra ngoài trời là điều quan trọng đối với Mix, chính vì thế cậu đã trở một ô cửa trập trên mái toa lét và lắp một cái thang để Mix có thể dạo chơi thoải mái bên ngoài. Bạn bè thì luôn thấu hiểu những hạn chế của nhau và luôn ra tay trợ giúp.

Ngày ngày, Mix khám phá khắp mái nhà và, khi trở xuống, nó lại cảm ơn

Max bằng cách vừa cọ cọ vào chân cậu vừa kêu gừ gừ. Vậy là hai người bạn cùng chia sẻ căn phòng nhỏ với nhau và, trong lúc Max nghiên cứu sách vở, những cuốn sách tiết lộ với cậu bao bí mật về toán học, hoá học và vật lý, thì Mix yên vị kê bên chân Max, hồi tưởng lại những cái cây mà nó đã trèo lên, những con chim đã vỗ cánh bay mất khi nó tiến lại gần, cơn mưa đã khiến nó ướt nhẹp hay lớp tuyết nghiêng xào xạo dưới bước chân nó. Những người bạn thật sự cũng chia sẻ cả những thời khắc yên lặng với nhau.

Max học bài trong lúc tuyết rơi khắp thành phố, cậu học bài mà thậm chí không ngẩng nhìn cả những lộc xanh báo hiệu mùa xuân về trên những cành cây. Cậu học bài, cửa sổ mở toang cho ánh nắng tràn vào khắp nhà và vẫn cứ học bài khi ngày dần ngắn đi và khi cái màu xám lạnh lẽo của mùa đông đã xâm chiếm khắp mọi nẻo. Bao dự định và ước mơ đều phụ thuộc cả vào những nỗ lực ấy và cậu toàn tâm toàn ý dốc sức vào nhiệm vụ lớn lao là tìm hiểu tại sao mọi sự vật hiện tượng lại như chúng vẫn đang là và làm sao để cải thiện mọi thứ.

Mix bắt đầu bỏ thú vui khám phá các mái nhà và tự nhủ chắc đây là tại mùa đông, tại thiếu ánh sáng và tại màn sương mỏng cứ phủ lên khắp đồ đạc trong nhà.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 4

Một ngày mùa đông nọ, có người gõ cửa và, như thường lệ, Mix chạy ra phía cửa để được là người đầu tiên chào đón vị khách tới thăm nhà. Max nhìn thấy Mix đi ra hành lang, cậu cũng nhìn thấy trên sàn nhà có thùng sách cậu định đem trả thư viện, một thùng sách vốn chưa bao giờ được đặt ở đó, và cậu cảm thấy đau đớn tột cùng khi thấy Mix đâm sầm vào đó.

Ngày hôm đó Max chẳng ngó ngàng gì tới vị khách. Cậu ôm Mix vào lòng rồi chạy một mạch tới nhà bác sĩ thú y. Chẩn đoán đưa ra thật đau đớn, nghiệt ngã và bất ngờ. Mix bị mù.

Kể từ ngày hôm đó, không đồ đạc nào trong nhà thay đổi vị trí nữa. Nếu có người xô dịch một chiếc ghế, người đó sẽ phải trả nó về chỗ cũ ngay sau đó và các cửa phòng luôn để mở giúp Mix đi lại cho dễ dàng. Những người bạn thật sự thì luôn để tâm tới nhau.

Mix, con mèo mù có gương mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp, thôi không còn trèo thang lên ô cửa trập trở trên mái nhà nữa và, mặc dù chậm chạp đi rất nhiều do bị mù, nó vẫn đi loanh quanh khắp căn hộ. Nhờ tài đánh hơi và trí nhớ siêu việt của loài mèo, nó chẳng gặp vấn đề gì trong việc tìm đường về chuồng hay tới chỗ đặt bát pa tê yêu thích của mình.

Nằm sát bên chân Max, nó nghe tiếng ngón tay loạt soạt lật giở trang sách, chăm chú lắng nghe cậu bạn miệt mài đọc đi đọc lại các bài khoá cho đến khi cậu thuộc lòng chúng, thính giác nó nhạy bén và nó biết phân biệt

giữa âm thanh từ một ngòi bút máy đang viết với tiếng động phát ra từ một ngòi bút chì.

Trong căn hộ kề bên có một nữ sinh trường nhạc sinh sống và Mix tỏ ra hạnh phúc vô cùng khi nghe tiếng cô gái khẽ thì thầm "nào xem xem mình xoay sở ra sao với Bach đây" vì tiếng đàn dương cầm ru nó vào giấc ngủ và khi ấy màn sương mù che phủ đôi mắt nó mang sắc màu hạnh phúc.

Thính giác nó trở nên nhạy bén đến mức nó nghe được cả tiếng những người thuê nhà tầng dưới, một trong số họ không thích bơ đậu phộng, còn một bà đáp lời rằng bơ đắt quá, một người khác thì dám chắc lưỡi dao cạo đã cứa vào da mình vào đúng cái hôm một ông hàng xóm dưới lầu ba căn nhăn về sự chênh mảng của lũ trẻ trong nhà, rồi nói thêm rằng cả đàn chuột Mexico đã sống hết ra ngoài.

Một con chuột Mexico thì trông ra sao nhỉ? Mix tự hỏi, nhưng nó không bận tâm tới chủ đề ấy lắm vì tiếng pa tê đang được đổ vào bát ăn chính là lời mời khôn cưỡng dụ bước chân nó đi về phía bếp.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Một sáng nọ, Mix cảm thấy bàn tay Max ve vuốt sống lưng mình. Nó nghe thấy cậu bảo rằng cậu phải tới một thành phố khá xa, rằng cậu đã đổ đầy thức ăn vào bát của nó và rằng đến hôm sau cậu mới về nhà.

Mix gừ gừ thay cho câu trả lời. Nó biết là Max đi phỏng vấn xin việc. Đêm hôm trước, trong lúc ve vuốt bụng nó, cậu đã bảo nó rằng cậu nhận được rất nhiều đề nghị và cậu sẽ chọn đề nghị tốt nhất.

- Nếu mọi việc như ý, thì Mix ạ, chúng ta sẽ sớm thuê được một căn hộ rộng rãi hơn và mày sẽ có nhiều không gian hơn để nhúc nhích chân cẳng. Mày thấy sao về chuyện đó, Mix? Mày thích có thêm không gian chứ?

Mix vươn mình đáp lại. Bạn bè thật sự là cùng chia sẻ ước mơ và hy vọng.

Khi Max khoá cửa lại, cả căn nhà chìm trong bầu im lặng thăm thẳm, một bầu im lặng dày như màn sương mù mùa thu mà Mix hãy còn nhớ, một màn sương dày mà, nhìn từ trên mái nhà, nó che mất hút cả các con phố, các ngọn đèn khi ấy trông không khác gì những hòn đảo nhấp nhô trên đại dương màu xám.

Mix đến bên dưới máy sưởi, duỗi dài bốn cái chân, chọn tư thế thoải mái nhất rồi nhắm mắt lại. Mỗi lần nó làm như thế, màn sương mù lại tan biến khỏi hai con người và, bằng hai con mắt khoẻ mạnh đong đầy kỷ niệm, nó

nhìn thấy rõ ràng tất cả mọi thứ mà nó vẫn lưu giữ trong trí nhớ như một kho báu.

Mix chưa từng vỗ chim bao giờ nhưng nó vẫn nhớ cái cảm giác mới thích thú làm sao mỗi khi nhìn theo lũ chim ác là từ xa bay về tổ, trong mỏ lúc nào cũng cắp theo cả đồng thứ nho nhỏ sáng lấp lánh. Trong lòng nó cũng sao mà bồi hồi khi nhớ lại cảnh lũ sáo đá bay tít tận trên cao kia thành từng đàn không biết bao nhiêu con mà mỗi đàn lại tựa như chỉ là một cơ thể duy nhất được tạo thành từ hàng nghìn chấm nhỏ li ti sẫm màu.

Và làn hơi ấm áp toả ra từ chiếc máy sưởi giúp tái hiện trong đôi mắt đầy kỷ niệm của nó hình ảnh dải cánh oai vệ, mạnh mẽ của đàn ngỗng trời, loài chim di cư có lệ bay từ những miền lạnh giá nhất về phương Nam nắng ấm, báo hiệu mùa đông sắp tới.

Nó đang cảm thấy dễ chịu, cực kỳ dễ chịu, bên chiếc máy sưởi cùng những ký ức thì nghe thấy có tiếng chân khe khẽ, rất khẽ nhưng cũng rất nhanh, tiến lại gần, ngập ngừng dừng bước rồi lại tiến lên.

Vẫn không thay đổi tư thế, nó căng hết các cơ lên. Hai mắt nhắm nghiền, nó nhúc nhích đôi tai và mấy sợi râu. Cái thứ đang tiến lại gần bốc ra mùi giấy và mùi những quyển sách mà ở đó Max đã khám phá ra các bí mật của khoa học.

Đột nhiên, bằng sự nhanh nhạy y như trong những năm tháng tươi đẹp nhất đời, Mix tung một chân về phía trước và cảm thấy một cơ thể nhỏ bé đang run rẩy dưới lớp thịt đệm ở bàn chân nó. Cái thứ đó cứ giãy giụa hòng thoát thân nhưng Mix vẫn ấn chặt cho đến khi nó hết động đậy mới thôi.

- Khá đấy. Mi là cái thứ sinh vật quái quỷ gì thế? Nó nói bằng tiếng của mèo, chuột và những sinh vật sống trên mái nhà.

Dưới chân nó, một con chuột nhắt đang cố gắng trong vô vọng hòng thoát khỏi sức nặng đang ấn chặt lên mình, nhưng dù rất nhỏ, yếu ớt và mỏng manh, chuột ta lại rất láu cá, và trước khi đáp lời, chuột ta nhanh như chớp điếm lại tất tậ những gì mình biết về loài mèo. Chuột ta nghĩ tới mọi thứ có thể khiến mèo phát ngấ.

- Tôi là một con sên, anh mèo ạ. Phải, tôi là một con sên trần, với dung mạo đáng ghê tởm, khiến người ta muốn lộn mửa và tôi bé tẹo, xấu xí đến mức tôi còn chẳng dám nhìn mình trong gương vì tôi thấy sợ và chán ngấ bản thân. Vâng, tôi xấu lắm, thậm chí còn phải nói là xấu nhất quả đất nữa cơ. Thế nên là, tôi cầu xin anh đừng có mở mắt, vì nhìn thấy một sinh vật xấu xí như ờng ấy có thể khiến anh bị tổn thương, khiến anh ăn uống chẳng ngon miệng nữa, rồi đêm ngủ lại mơ thấy toàn ác mộng thì khổ. Sao tôi lại xấu xí đến thế cơ chứ?

Một chân vẫn ấn chặt xuống, Mix giơ bên chân trước còn lại lên, sờ nắn cái đầu, hai cái tai nhỏ xíu, sống lưng và đuôi của con chuột.

- Một con sên trần có hai cái tai, mấy sợi râu và một cái đuôi. Ta chưa từng nghĩ một con sên trần lại có thể giống một con chuột đến vậy đấy, mà lại còn chẳng kém phần ba hoa nữa chứ.

Con chuột đã ngờ mình thế là xong, nhưng rồi nó chợt nhớ ra có lần từ chỗ nấp trên nóc tủ sách, nó từng thấy cậu thanh niên Max giơ hai tay lên trời thất vọng khi thấy đồng giấy tờ cùng bút viết tung toé trên sàn. Khi ấy Max đã to tiếng hỏi xem ai đã leo lên bàn của cậu và Mix, con mèo có khuôn mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp, tới nằm duỗi ngửa ra sàn sát bên chân Max, miệng kêu gừ gừ, như một kiểu thú nhận không lời khiến cậu thanh niên phải mỉm cười nói: "Giỏi lắm, Mix, bạn bè là phải luôn thành thật với nhau." Sau đó, cậu vuốt ve mèo rồi đổ thêm cho mèo một phần thức ăn.

- Phải, thưa anh mèo, anh đã đúng rồi đấy, tôi là một con chuột và là một

trong những con chuột hay ho nhất quả đất, tôi đảm bảo đấy, dù một số con khác ăn vào thì chắc là có vị ngon hơn. Nếu tôi nói cho anh biết sự thật, toàn bộ sự thật, không giữ lại một bí mật nào... liệu tôi có thể được thưởng không?

Trước khi đáp lời, Mix nhấc chân lên, thả con chuột ra.

- Ta biết mi là một con chuột, còn hơn thế, ta biết mi là con chuột sống trên nóc tủ sách. Ngày nào ta chẳng nghe thấy tiếng mi trèo xuống, chạy ra chỗ tủ bếp ăn mót những miếng ngũ cốc rớt xuống sàn. Mi biết ta không nhìn thấy gì nhưng mà này, hai tai và mũi ta vẫn giúp ta biết được chuyện gì đang diễn ra đấy nhé. Nói ta nghe xem, mi không sợ ta à?

- Có, tôi sợ lắm chứ, thưa anh mèo, tôi vốn là một con chuột cả sợ mà, tôi sợ run lên ấy chứ, nhưng đói quá hoá liều anh ạ. Tôi muốn biết chắc là anh không nhìn thấy gì vì trên bàn bếp vẫn còn vương vài mẩu ngũ cốc trộn quả khô trông có vẻ ngon, cực kỳ ngon, tuyệt ngon, mà tôi thì vốn có niềm đam mê bất tận với mọi thứ ngon lành. Sự thật là như thế đấy, hoàn toàn là sự thật, không gì khác ngoài sự thật... Có phần thưởng nào cho sự thành thật đó chứ?

- Có, nhưng trước tiên, hãy nói ta biết trông mi thế nào.

Thế là chuột ta bắt đầu tự tả mình, nó bảo nó có bộ lông màu nâu nhạt với một sọc trắng chạy từ cổ xuống tận dưới móng; rồi nó bảo thêm nó có mấy sợi râu ngắn, một cái đuôi nhỏ xíu và cái mũi hồng.

- Phải, anh mèo ạ, tôi thuộc típ mà người ta gọi là một con chuột xinh đẹp, rất ư xinh đẹp, dịu dàng và ấm áp. Tôi là con chuột đến từ Mexico và tôi sống cùng các anh em mình ở nhà tầng dưới, đó là cuộc đời buồn tẻ của đàn thú nuôi bị nhốt trong một chiếc lồng kính khoá kín, nhưng một hôm, anh em tôi đã thoát ra được. Các anh em tôi quyết định ra đường phố sinh sống, còn tôi, tôi quyết định lên nhà anh, tôi chẳng có ý muốn phiền hà gì đâu. Tôi khá là khôn ngoan đấy nhé, con chuột khôn ngoan nhất anh có thể quen biết đấy, tôi

biết nhiều thứ lắm nhé, biết đâu tôi sẽ có nhã hứng chia sẻ những thứ tôi biết với anh nếu anh cho tôi ăn mấy mẫu ngũ cốc ngon lành kia, thật là quá ngon ấy chứ, siêu siêu ngon...

- Đồng ý đấy chuột. Cứ thoải mái ăn mấy mẫu ngũ cốc vụn đó đi nhưng chỉ được dùng miệng để ăn thôi đấy, Mix bảo, và nó nghe thấy tiếng con chuột cuống cuống lao thẳng vào bếp.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 6

Ngày hôm sau, trước khi Max về, Mix nghe thấy tiếng con chuột leo từ trên nóc tủ sách xuống, bò lại gần chỗ nó đang nằm kể bên máy sưởi.

- Hôm nay mi không nói gì à? Mix hỏi.

- Phải, anh mèo ạ, tôi đang giữ yên lặng, tôi chỉ đứng thẳng trên hai chân sau mà ngoe nguẩy ria mép vì tôi cảm thấy buồn quá, anh mèo ạ, buồn ơ là buồn, tôi là một con chuột buồn nhất thế gian này rồi. Thật là buồn quá đi thôi! Anh có muốn biết vì sao không? Có hai lý do cho nỗi buồn ấy, tôi cứ nói trước với anh vậy đây.

- Ta có linh cảm mi vẫn sẽ nói với ta dù ta chẳng hỏi gì cho mà xem.

- Phải, anh mèo ạ. Lý do đầu tiên khiến tôi buồn, ấy là việc không có lấy một cái tên. Anh thì tên là Mix, cậu thanh niên nuôi anh thì tên là Max, còn cái thằng tôi đây, tôi không có tên, tôi chỉ là một con chuột và, nếu anh có oang oang nói ra cái từ đó, thì hàng triệu con chuột sẽ nghĩ ngay rằng anh đang nói chuyện với chúng chứ không phải với tôi. Tôi muốn có một cái tên!

Hai mắt vẫn nhắm nghiền, Mix biết rằng con vật gặm nhấm có cái giọng đến là chói tai này nói đúng

Khi có vị khách nào đó tới thăm Max và, lúc nhìn thấy Mix, họ liền gọi nó bằng từ "mèo", "Lại đây nào, chú mèo", những lúc ấy dù cho giọng nói của

người đó có dễ nghe đến đâu thì cũng không ầm áp bằng giọng Max khi cậu gọi tên nó. Chỉ cần cậu bảo "Mix" là nó hiểu ngay rằng cậu đang gọi nó tới bên cậu, đồng hành cùng cậu, chia sẻ niềm vui hay khoảnh khắc yên lặng cùng cậu.

- Mi chẳng bảo với ta mi là con chuột tới từ Mexico đó sao, vậy nên ta rất muốn gọi mi là Mex. Thế được không, Mex? Mix đề xuất.

- Tên hay quá! Mex đúng là cái tên tôi hằng ước ao. Anh mèo ạ, anh đã giúp một nỗi buồn của tôi tiêu tan rồi đấy... Tôi có thể kể với anh về nỗi buồn thứ hai chứ?

Mix thở dài đồng ý và Mex, đang trong cơn hưng phấn vì cái tên mới toanh của mình, liền thao thao bất tuyệt về mùi hương thơm ngon, mê hoặc toả ra từ những món đồ ăn ở rất xa tầm với đang phảng phất trong không khí.

- Mi nói toẹt mục đích ra luôn được không, Mex? Mix hỏi.

- Thì tôi đang đi tới đích đây. Trong tủ bếp ấy, có một gói ngũ cốc cực ngon, ngon đến phát điên ấy, ngon tuyệt cú mèo, ngon đến mê mẩn, hơn cả mê mẩn, mê mẩn đến tê người, lại giòn tan, với những loại quả mọng đỏ trong rừng, nhưng tôi lại chẳng thể với tới đó được vì cái gói đó nằm tít tận gần tủ trên cùng. Chúng có vẻ mới ngon lành làm sao. Ôi, sao mà buồn thế chứ! Mex kêu ca.

Mix ngắt ngang lời chuột:

- Nói ta nghe xem, Mex, bên trên máy sưởi có gì?

- Một ô cửa sổ, hai cái cây xanh tốt để trên bậu cửa và, bên ngoài cửa kính, là đường phố, con chuột đáp.

Thế là Mix bảo chuột leo lên bậu cửa sổ rồi kể cho nó nghe tất tật những

gì chuột nhìn thấy ngoài phố.

Mex làm theo lời mèo rồi bắt đầu tả cho mèo nghe về con phố trắng xoá vì tuyết rơi đêm qua, nó kể với mèo về mấy tổ chim ác là trên những cành cây vươn ra gần đó, nói rằng mấy cành cây đó đã trụi nhưng không lấy làm buồn vì giá lạnh đã khiến chúng đóng băng và giờ trông chúng tựa như những tác phẩm điêu khắc bằng pha lê. Mex còn bảo rằng có một người đàn ông đang đi trên phố, để lại những vết lồm sồm sâu trên tuyết, rằng có một thiếu phụ đang chật vật đẩy chiếc xe nô, rằng xe đạp của các bác đưa thư đang dựa đó nghỉ ngơi trước cửa bưu điện trông như những con vật gầy guộc lông vàng. Mix chăm chú lắng nghe và cái giọng thì thào của người bạn mới giúp nó lại được thấy một chân trời với những mái nhà tuyết phủ, làn khói toả lan từ các ống khói, những chiếc xe hơi chậm chậm tiến lên trên tấm thảm trắng phau của mùa đông. Con chuột đã nhen lại trong đôi mắt vô dụng của nó một niềm hạnh phúc nó chưa từng lãng quên và khi chuột bảo nó rằng ở phía xa, tí xa, có thể nhìn thấy hai củ hành to tướng bao lấy toà tháp, thì Mix biết chuột đang nói về hai vòm tháp của nhà thờ Đức Bà, trèo lên những ngọn tháp ấy luôn là mơ ước cháy bỏng của mọi chú mèo ở Munich.

- Và từ trên trời bắt đầu rơi xuống những bông tuyết trông tựa như những mẫu ngũ cốc, loại hảo hạng, thơm ngon nhất, ngọt ngào nhất, ngọt lịm lịm lịm, ngọt lử lử lử, chuột ta rút ra kết luận giữa hai tiếng thở dài.

- Chúng ta ra chỗ tủ bếp đi, Mix bảo và, khi đã tới nơi, nó bảo cậu bạn Mex chỉ cho nó cái ngăn để gói ngũ cốc.

Theo chỉ dẫn của chuột, Mix nhảy một cú vọt lên tấm ván đỡ ba thanh ngang, hít hà mùi thơm từ táo, quýt và hồ đào trong giỏ hoa quả, rướn cao thân mình cho tới khi hai chân trước của nó chạm được vào gói ngũ cốc và hất gói đồ ăn xuống đất. Nó trở xuống bằng một cú nhảy nữa và, khi đã yên vị dưới sàn nhà, nó dùng một chân trước giữ gói ngũ cốc, thò cái chân trước còn lại vào miệng gói rồi lôi ra cả đồng ngũ cốc to tướng, giòn tan.

- Tuyệt vời, đây đúng là thứ ngũ cốc tuyệt hảo nhất, tôi không nghĩ trên đời lại tồn tại thứ gì ngon hơn thứ này, rất rất ngon, siêu siêu ngon, chuột đứng thẳng trên hai chân sau, nhấc đi nhấc lại, trong khi hai chân trước của nó cầm một mẩu nhai rau rầu.

Mix lắng nghe tiếng chuột ăn mà thở dài. Bạn bè thật sự cũng chia sẻ với nhau cả những điều nhỏ nhặt giúp cuộc sống vui tươi.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 7

Max về nhà lúc đầu giờ chiều. Mix nghe thấy tiếng chân cậu ngoài hành lang, mở cửa, làm chùm chìa khoá kêu leng keng khi bỏ vào khay đồ trên chiếc bàn một chân. Rồi nó nghe thấy tiếng Max thở dài trong lúc cậu tháo bỏ đôi boot ấm hơi tuyệt.

- Tao đang đói chết đi được đây, Mix ạ! Max vừa nói vừa tiến lại cửa bếp và, khi thấy gói ngũ cốc rớt dưới sàn, cậu nói thêm: xem nào, trông như có kẻ đã làm liều trong tủ bếp rồi. Tao tự hỏi có lẽ nào lại xảy ra chuyện đó, nhưng tao đang nghi ngờ một cậu bạn có lông và gương mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp.

Như mọi khi, Mix rên gừ gừ tiến lại dụi lưng vào hai chân bạn mình.

- Cái việc mày đã làm rất là nguy hiểm đấy nhé, Mix, Max vừa vuốt ve bụng chú mèo vừa thủ thỉ. Nhưng nếu mày thích ăn ngũ cốc, mỗi bữa tao sẽ cho mày một phần để tráng miệng nhé.

Mix tự nhủ rằng bằng cách riêng của mình, tức là không dùng lời, nó đã kể ra sự thật nhưng, chẳng mấy chốc, nó đâm buồn vì đôi sự thật ấy lại che giấu một trò lừa đảo, mà không ai lại đi lừa dối bạn mình.

Max thấy con mèo mù của cậu tiến lại gần tủ sách. Đến đó, nó ngồi xuống hai chân sau, kêu meo meo rồi ngược hai con mắt giờ đã vô dụng lên phía trên tủ sách.

- Một cuốn sách ấy hả? Sao mà lại thích một cuốn sách hả Mix? Mà có biết đọc đâu, với lại...

Thay cho câu trả lời, mèo vươn thẳng thân mình đứng dậy trên hai chân sau, đặt hai chân trước lên những cuốn phía dưới thấp và bật kêu âm ã, vẫn không thôi ngẩng đầu nhìn lên phía nóc tủ.

- Fenimore Cooper, Người cuối cùng của bộ tộc Mohican, Max đọc, và Mix vẫn cứ meo meo không dứt.

Max đọc hết một lượt hàng tí những cuốn xếp trên ngăn giá trên cùng: Jack London, Nanh trắng; Mark Twain, Những cuộc phiêu lưu của Huck Finn; Selma Lagerlof, Cuộc phiêu lưu diệu kỳ của Nils; Michael Ende, Chuyện dài bất tận... và cậu càng tiến gần về mé trái tủ sách, tiếng meo meo của Mix lại càng êm ái, phấn khởi.

Rồi cậu đọc tới tí một cuốn sách to bìa màu lam, Jules Verne, Hai vạn dặm dưới đáy biển. Đúng lúc ấy, Mix lại nằm ngửa ra sàn nhà, miệng gừ gừ dưới chân cậu bạn và, khi Max rút quyển sách ra, cậu phải chớp chớp mắt mới dám tin những gì mình nhìn thấy. Trong một cái tổ được làm từ đám giấy vụn, một con chuột nhỏ xíu màu nâu nhạt đang bịt chặt lấy hai mắt bằng đôi bàn chân trước nhỏ xíu.

Mix vừa gừ gừ vừa cào cào hai chân cậu bạn.

- Được rồi, vậy là chúng ta có khách thăm nhà. Hồi còn bé tí, tao cũng hay lấy tay bịt mắt lại để không ai nhìn thấy. Mà không định đánh chén cậu chuột tội nghiệp này đấy chứ? Max bảo, nhưng rồi cậu nhớ ngay ra gói ngũ cốc trên sàn bếp.

- Mix à, chỗ ngũ cốc kia là cho cậu chuột này ư?

Max cẩn thận nhón lấy thân hình bé nhỏ đang run lẩy bẩy, đặt nó xuống

nền nhà và thấy nó rúc vào nấp dưới bụng con mèo.

- Tao mừng khi mà có một người bạn mới, Mix ạ. Như thế mà sẽ không thấy cô đơn trong những ngày sắp tới, vì tao sẽ còn phải đi xa nhiều chuyến nữa. Kể từ bây giờ, chúng ta có ba thành viên trong ngôi nhà này, Max bảo, rồi cậu đặt thêm một cái đĩa nhỏ xíu bên cạnh bát của Mix. Cậu đổ một phần hậu hĩ pa tê vị cá vào một bên, rồi thêm một phần cũng rất hậu hĩ toàn ngũ cốc vào bên còn lại.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 8

Mùa đông đã qua, ngày bắt đầu dài hơn, Max cũng tìm được công việc cần tìm. Ngày đầu đi làm, cậu rời nhà với vẻ rất đổi hài lòng và, trước khi đóng cánh cửa lại, cậu vuốt ve lưng Mix rồi xoa xoa cái đầu nhỏ xíu của Mex.

- Chúc tao may mắn đi chứ. Hôm nay tao sẽ bắt đầu thể hiện mọi điều mình biết và mọi thứ mình có thể làm, cậu nói trước khi rời nhà.

Con chuột nhỏ leo phắt lên bậu cửa sổ và, từ trên đó, nó kể cho anh bạn mèo những gì trông thấy.

- Tuyệt, cậu ấy vừa thả túi rác vào thùng rác và giờ thì đang mở khoá xe đạp, chiếc xe đẹp nhất, đúng là siêu xe, rồi bắt đầu đạp xe. Cậu ấy đạp xe mới mạnh mẽ làm sao! Max của chúng ta có khác! Mex vui sướng reo lên.

Mix muốn biết hôm nay bầu trời, con phố và bãi cỏ trong vườn trông như thế nào.

- Bầu trời sáng sủa, trong veo, không một bóng mây. Trên phố thì có nhiều ô tô và xe đạp, nhiều người chào hỏi nhau và, trên bãi cỏ, có nhiều bông hoa trắng nhỏ xinh trông như những mẫu ngũ cốc tuyệt hảo đang bắt đầu nhú lên.

Chuột cũng kể với mèo rằng chồi non đã nhú lên khắp các cành dẻ, những

mầm chồi ấy chẳng mấy chốc sẽ hoá thành tán lá xanh rì và rậm, trong tổ chim ác là, có thể nhận ra cái đầu nhỏ xíu của ba chú chim non, rồi vài tuần nữa lũ này sẽ lần đầu tiên dang rộng đôi cánh chinh phục khoảng không.

Từng giờ buổi sáng trôi qua trong tĩnh lặng, Mix thì nằm dài ở vị trí ưa thích, còn Mex, đứng trên bậu cửa sổ, miêu tả cho bạn mèo mọi sự bên ngoài.

Đến gần giữa trưa, có tiếng chân dừng bước gần cửa ra vào khiến đôi bạn giật nảy mình. Chắc là Max để quên gì đó, ban đầu chúng tự nhủ, nhưng Mix bảo đó không phải tiếng bước chân dứt khoát và tươi vui của Max. Những bước chân này rất khác, chúng dè dặt, đầy cảnh giác, và mỗi ngõ vực trong chúng càng tăng thêm khi nghe tiếng lách cách từ một chùm chìa khoá.

- Tớ sợ chết mất đi thôi! Tớ là con chuột rất nhát chết, nhát chết nhất trong họ hàng nhà chuột, tớ đã báo cậu rồi mà, Mex vừa kêu ré lên vừa lăn ngay vào giữa chân bạn để trốn.

- Có là ai thì người này cũng đang cố mở cửa. Bọn mình phải làm gì đó, Mex ạ. Có lần, tớ nghe người ta nói về những người lên vào các ngôi nhà rồi mang hết đồ đạc đi. Người ta gọi đó là kẻ trộm, Mix bảo.

- Đúng rồi, đó là tên trộm muốn đánh cắp bọn mình! Tớ sợ chết mất đi thôi! Bọn mình thì làm được gì chứ, hai bọn mình, một con mèo mù và một tên chuột nhát! Mex bảo thế nhưng nó vẫn theo bạn đi ra tận chỗ cánh cửa trong khi tiếng chìa khoá lách cách cố tra vào ổ vẫn cứ vang lên khiến chúng cảm thấy một cái lạnh rất khác với cái lạnh của mùa đông.

- Bọn mình phải làm gì đó, Mex ạ! Mix kêu lên, rồi cả hai ra sức ấn chặt lực lên cánh cửa tới tận khi Mex, vẫn không thôi rên rỉ rằng mình sợ chết mất đi thôi, sợ chết mất đi thôi, chạy tới bàn phòng khách, đẩy đẩy cái điều khiển ti vi để nó rơi xuống đất và, vẫn không ngừng bày tỏ nỗi sợ của mình, nó lấy đà nhảy lên phím điều khiển.

Đúng vào giây phút có tiếng "cạch" cho thấy tên trộm đã tìm được đúng chìa khoá, thì giọng nói du dương của một phụ nữ cất lời chào những ngày đầu xuân vang vọng khắp nhà.

Mix thôi không ấn giữ cửa nữa khi nghe tiếng bước chân vội vã rời đi bên cất tiếng gọi bạn

- Hay lắm, Mex! Ý tưởng rất tuyệt! Bọn mình làm được rồi.

Bạn bè mà đã đoàn kết lại thì không ai có thể đánh bại.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 9

Max không bao giờ biết được rằng con mèo mù già nua cùng con chuột nhỏ xíu lông màu nâu nhạt với một sọc trắng trên lưng đã trông được nhà và đánh lừa được hẳn một tên trộm.

Mix và Mex vẫn thường nhắc lại với nhau pha đánh liều ấy với cả niềm vui xen lẫn sợ hãi và con chuột lần nào cũng nhấn mạnh màn ra tay của nó trong vụ đó.

- Phải, đúng thế đấy, Mix, bạn thân mến, lúc ấy tớ rất sợ, sợ lắm ấy, vì tớ nghĩ đã bảo cậu rồi đấy, tớ là một kẻ nhát như cáy, nhưng tớ cũng đã bảo cậu rằng tớ ma lạnh lắm đấy, cực kỳ ma lạnh, ở phải, con chuột ma lạnh nhất họ hàng nhà chuột, và cứ nghĩ đến việc tên trộm kia khoảng sạch sẽ mọi ngăn tủ bếp mà xem, ôi ôi ôi! Chuyện đó hẳn là rất khủng khiếp, còn hơn cả khủng khiếp, siêu siêu khủng khiếp...

Mix, giờ đã quen với tính liếng thoảng của bạn cùng nhà, cứ mặc kệ cho chuột kể lể cả nghìn lẻ một phiên bản của cùng một câu chuyện.

Một buổi sáng nắng lên rực rỡ, Mex tò mò muốn biết cái thang trong toa lét dùng để làm gì.

Mix kiên nhẫn giải thích với chuột rằng đã từ khá lâu rồi nó không còn nhớ tới cái thang đó nữa, cũng chẳng còn nghĩ đến ô cửa trập trên mái nhà có thể dễ dàng mở ra bằng cách đẩy nhẹ lên trên nhờ các bản lề được tra dầu

mỡ thường xuyên. Nói thế xong, lần đầu tiên trong đời, nó cảm nhận được rằng căn bệnh mù loà của mình đã chấm dứt vĩnh viễn lối sống tự do đáng quý của loài mèo.

- Tuyệt, không phải là có ý gì đâu nhưng tớ tự hỏi chẳng hay cậu không muốn cùng tớ làm một chuyến dạo chơi, ngắn thôi, rất ngắn, cực kỳ ngắn, trên mái nhà ư. Một chuyến dạo chơi bổ ích sẽ giúp ta ăn ngon miệng hơn, con chuột nói thêm.

Trước khi đáp lời, Mix hồi tưởng cảnh nó từng dễ dàng leo lên cái thang như thế nào và niềm vui trào dâng trong nó ra sao khi buồng phổi căng tràn làn không khí trong lành, mát lạnh vào mùa đông và tươi mới vào mùa hè.

- Tớ không thể và cũng không nên làm thế. Tớ không biết phải bước vào chỗ nào và, dù người ta bảo rằng loài mèo dù có ngã cũng vẫn tiếp đất bằng bốn chân, thì tớ cũng không nghĩ rằng ngã từ độ cao như thế là một việc hay ho. Và rồi cậu sẽ thế nào đây? Cậu sẽ không mở được ô cửa trập để leo xuống đâu.

Con chuột than thở, bảo rằng nó sẽ bất hạnh lắm, cực kỳ bất hạnh, kẻ bất hạnh nhất của loài chuột, sẽ cô đơn và bị bỏ rơi trên mái nhà, và vừa đứng trên hai chân sau lải nhải Mex vừa vẩy vẩy hai chân trước dưới tầm mắt mù loà của mèo.

- Phải đúng thế đấy, sẽ thành chuyện kinh khủng lắm, nhưng cậu rất khoẻ, Mix ạ, mà tớ thì lại nhìn rất rõ, tớ có hai con mắt rất tinh tường, cực kỳ tinh tường, mắt lửa người vàng luôn ấy. Tớ có thể nhìn thấy những gì cậu không nhìn thấy...

Nghe bạn nói, Mix cảm thấy cơ bắp mình như dẫn ra, một sức nóng lạ kỳ xâm chiếm khắp mình mẩy và đuôi nó ngoe nguẩy vì phấn khích trước viễn cảnh cuộc phiêu lưu.

Những người bạn thật sự luôn tương trợ nhau chinh phục mọi khó khăn và thế là, khi leo tới bậc thang cuối cùng, chú chuột nhỏ, bám chặt vào túm lông cổ mèo, báo cho mèo biết chúng đã gần lên tới ô cửa trập.

Mix húc đầu lên và khí trời đem tới cho nó một niềm vui mà nó ngỡ đã đánh mất.

- Mex này, kể tớ xem cậu thấy gì đi.

- Tớ trông thấy một mái nhà to đùng, còn hơn cả to đùng ấy, đó hẳn phải là mái nhà to nhất trần đời mất, có mấy cái ống chạy dọc lên cao, rất cao và, trên trời, tớ trông thấy một con chim đang vừa sải cánh bay vừa để lại sau nó hai vệt trắng như bông, nhưng mà nhìn kỹ thì hai vệt trắng ấy lại giống hai vệt kem trắng tinh, ngọt lịm. Ôi, phải đấy! Chính xác luôn, đó là hai vệt kem ngon tuyệt ấy, ngon khủng khiếp, cái loại kem có trên bánh sinh nhật của Max ấy...

Hai người bạn cùng khám phá mái nhà, Mix nhón từng bước chân theo chỉ dẫn của Mex, chuột vẫn đang bám chặt vào túm lông trên cổ Mix, cảnh báo mèo khi tới đoạn nối giữa các viên ngói, khi gần ra tới rìa mái và khi sắp bước xuống những máng nước phủ đầy lá khô bụi bặm.

- Chúng ta đang ở sát rìa mái phải không Mex?

- Ừ, đúng, chính xác là vậy, chúng ta đang tiến sát ra rìa và, dưới kia, ta thấy các túi rác. Phải lùi lại một chút, Mix ạ.

Với loài mèo, mái nhà là một lãnh địa không có giới hạn và luôn chứa những điều bất ngờ, vì mưa gió rồi tuyết rơi có nhiệm vụ đem đến và cuốn đi bao mùi hương mới mẻ, huyền bí. Trên mái nhà, họ hàng nhà mèo thoải mái di chuyển, quên đi tính thận trọng thường thấy và mặc lòng biến thành loài vật hết sức oai nghiêm.

- Mex này, nếu tớ nhớ không nhầm, thì mấy cái túi rác được để ở lối đi và, nhìn ra xa hơn thì có một mái nhà nữa, phải không?

- Phải, đúng đấy, xa hơn còn có một mái nhà nữa, rồi một mái nhà nữa và một mái nhà nữa...

- Cậu muốn bay không, bạn tốt?

- Ồ có chứ! Cái trò bay ấy à, tớ lúc nào chẳng muốn trở thành một chú chuột biết bay, chú chuột bay giỏi nhất thế giới, nhưng chúng ta có cánh đâu... Ôi, mới buồn làm sao khi chúng ta không có cánh!

Mix bảo bạn nghe thật kỹ những gì nó sắp nói, nhìn kỹ nó từ hai hàng ria đến tận chỏm đuôi và nói cho nó biết khoảng cách giữa hai mái nhà gấp mấy lần chiều dài cơ thể nó. Chuột buông túm lông cổ mèo ra, lùi lại vài bước để nhìn rõ hơn và làm cái việc mà mèo yêu cầu.

- Tớ sẽ bảo là khi chập sáu anh mèo như cậu lại, sáu anh mèo to lớn và khoẻ mạnh, đầu anh này dính vào đuôi anh kia, sẽ làm được một cây cầu cho phép chúng ta đi sang mái nhà bên kia. Ôi, ối, ối, đau khổ quá! Tớ chỉ nhìn thấy có duy nhất mỗi anh mèo Mix, chúng ta còn thiếu những năm anh mèo nữa.

Mix, con mèo mù có khuôn mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp, thận trọng bước lên phía trước, cho tới khi hai chân trước của nó chạm tới rìa mái nhà. Nó thăm dò khoảng không rồi lùi lại cũng bằng chính xác chừng ấy bước.

- Thế bây giờ thì sao hả Mex, từ chỗ chúng ta đến rìa mái còn cách mấy lần chiều dài một con mèo?

- Hai lần chiều dài thân cậu, Mix ạ. Phải, đúng đấy, khoảng cách từ chỗ chúng ta đang đứng tới chỗ có lối đi dài gấp đôi thân cậu, không tính mấy sợi râu vẫn đang dựng đứng hết cả lên từ lúc cậu ra sát rìa mái.

- Lên đây, anh bạn. Và bám cho chắc nhé.

Khi con chuột nhỏ đã yên vị trên cổ mèo, chân quắp chặt lấy túm lông dưới tai mèo, Mix hào hứng ngoe nguẩy đuôi, để một luồng nhiệt huyết vẫn có khi xua lướt khắp các thớ cơ và gân như bò rạp xuống, nó tiến lại sát mép phân cách giữa mái nhà và khoảng không. Bằng một cử chỉ chậm rãi, nó thu cả thân mình lại trên hai chân sau, chờ đến khi khắp châu thân ngập tràn thứ năng lượng là minh chứng cho mối liên hệ của nó với các giống mèo hoang dã, với hổ, báo, sư tử rồi nhảy vọt lên, toàn thân thẳng căng như một mũi tên.

Cú nhảy ngắn thôi nhưng Mix cảm thấy không khí lướt qua mặt nó, vẻ thanh thoát của đôi chân trước đang sẵn sàng tiếp đất, cái khoáng đạt đến mê say khi nhận ra mình vẫn có thể nhảy được từ mái nhà này sang mái nhà khác và, khi lại được cảm nhận dưới chân mình một mặt phẳng vững chãi, nó thấy biết ơn chú chuột nhỏ đã cho nó mượn đôi mắt.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Max, Mix và Mex sống cùng nhau như thế suốt nhiều năm trong căn hộ ấy ở Munich. Một ngày nọ, khi lướt lên nhìn lúc đang đỗ chiếc xe đạp màu vàng, một người đưa thư tin rằng mình đã thấy một con mèo có gương mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp đang ngồi sát rìa mái nhà, bên cạnh thứ gì đó mà ông trông như là một con vật nhỏ xíu bằng băng. Một lần khác, bà chủ tiệm hoa tuy líp ở chợ phiên thứ Bảy, người có thói quen ngược lên nhìn trời mà thở dài thườn thượt, đã giật thót mình khi thấy một con mèo có chiếc ức trắng muốt và cái lưng đen tuyền nhảy vọt từ mái nhà này sang mái nhà bên cạnh, trên cổ đeo một món trang sức lạ kỳ màu nâu nhạt. Trong một quán cà phê ở quảng trường, một thợ cạo ống khói trong bộ đồ đen từ đầu tới chân đã nói trong lúc treo chiếc mũ cao thành lên móc treo và gọi một cốc bia: "Các anh chị ạ, không biết tôi có hoa mắt không mà khi nãy, trên mái một toà nhà, tôi có cảm tưởng đã nhìn thấy một con mèo có khuôn mặt nhìn nghiêng kiểu Hy Lạp và một con chuột đang cùng nhau ngắm hoàng hôn buông. Mà nhé, điều lạ lùng nhất ấy là, con mèo dường như rất chăm chú lắng nghe con chuột nói."

Trong khoảng thời gian chuột và mèo chia sẻ cùng nhau, dù ngắn dù dài, điều này chẳng mấy quan trọng vì cuộc đời đáng kể là ở sự say mê ta dành cho nó, Mix đã nhìn thấy được nhờ đôi mắt của bạn mình, còn Mex trở nên mạnh mẽ hơn nhờ sự vững chãi toả ra từ anh bạn lớn.

Và cả hai đều sống hạnh phúc bởi chúng biết rằng những người bạn thật

sự luôn chia sẻ với nhau những điều tốt đẹp nhất.

CHUYỆN CON MÈO VÀ CON CHUỘT BẠN THÂN CỦA NÓ

Luis Sepúlveda
www.dtv-ebook.com

Đôi Lời Về Câu Chuyện Này

Tôi là người luôn dành tình yêu cho những chú mèo. Tôi yêu mến tất cả các loài động vật nhưng tôi có một mối liên hệ đặc biệt với loài mèo. Cách đây rất lâu rồi, tôi từng gặp một thầy tử vi người Hoa và, dù vốn là người không tin những người đoán trước tương lai, vì tôi biết số phận của ai thế nào là do người ấy định đoạt và rằng mỗi số phận đều chứa đầy những bất ngờ, tôi vẫn chấp nhận để ông ấy lật lá bài số phận của mình. Sau khi hỏi xem tôi sinh ra ở đâu, vào giờ nào, ông ấy vẽ một sơ đồ chi chít những biểu tượng và phép tính bí hiểm, suy ngẫm một lúc lâu rồi cuối cùng phán bảo: "Thuở xưa, trong một kiếp trước đây, ông là một con mèo rất hạnh phúc, vì ông là con mèo được cưng chiều nhất của một viên quan."

Tôi thú thật là mình đã cảm thấy rất hài lòng khi biết tiền kiếp từ thuở xa xưa, rất xa xưa của mình lại ở Trung Quốc và, hơn hết, lại là một chú mèo cưng của một vị quan. Ông thầy tử vi đã tặng tôi ba chú mèo nhỏ bằng đồng, ba chú mèo lớn có đục lỗ trên lưng. "Hãy luôn cho chúng ăn thứ gì đó nhé," ông ấy dặn dò tôi như thế rồi kết thúc luôn buổi bói toán.

Tôi đã làm đúng lời ông ấy dặn và giờ tôi vẫn tiếp tục như thế. Tôi đều đặn bỏ vào trong những lỗ nhỏ xíu ấy một mẫu thức ăn cho mèo và tôi thích thú khi nghĩ rằng bằng cách ấy mình đang duy trì mối quan hệ huyền hoặc với loài mèo.

Tôi thích mèo vì chúng huyền bí, thanh cao và sống độc lập. Khi tôi làm

quen với Mix bé nhỏ, một con mèo đực đực con trai tôi là Max nhận nuôi từ Hội bảo trợ động vật Munich, tôi đã rất ngạc nhiên trước phẩm cách của nó, dù nó to còn chưa bằng bàn tay tôi. Mix lớn lên và sự ngạc nhiên của tôi cũng lớn dần vì Mix có khuôn mặt rất khác với tất cả những con mèo khác, một khuôn mặt cá tính, kiểu Hy Lạp, khiến ai cũng chú ý.

Như bạn đã khám phá qua câu chuyện này, Mix có một số phận lạ kỳ hẳn sẽ làm bất cứ con vật nào khác cảm thấy đau khổ, nhưng chưa bao giờ nó thôi thể hiện tâm trạng vui vẻ của mình qua những tiếng gừ gừ và, khi nó ra đi mà không thôi hiện hữu, được bao bọc trong bí ẩn lớn vẫn vây quanh loài mèo, vẻ mặt của nó thể hiện niềm hạnh phúc lớn lao.

Tôi vẫn thường hỏi nó:

- Mà đang nghĩ tới điều gì vậy, Mix?

Lẽ tự nhiên, nó không đáp lời tôi và câu chuyện này ra đời chính là vì muốn trả lời cho câu hỏi đó của tôi, chính là giọng nói trong thinh lặng của chú mèo Mix.

Luis Sepúlveda